

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 17 martie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 31 mai 2016, declarate de inculpatul

Ghenov Serghei

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.11.2014 - 17.03.2016;

Instanța de apel: 07.04.2016 - 31.05.2016;

Instanța de recurs: 04.10.2016 - 25.01.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 17 martie 2016, Serghei Ghenov a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 349 alin. (1¹) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa 5 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 18 iunie 2013, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Grigori Ghenov, însă în privința acestuia hotărârile cu recurs nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Serghei Ghenov la 13 iulie 2014, aproximativ la ora 00:40, împreună cu o altă persoană, fiind în stare de ebrietate și aflându-se în fața barului „Dorojnoe” situat pe adresa str. Lenin 105/1, or. Ceadâr-Lunga, din intenții meschine, încălcând grosolan ordinea publică, în prezența unor persoane străine au început a-l maltrata pe Valerii Magleli, aplicându-i lovituri cu mâinile în regiunea capului și pe corp, prin ce i-au cauzat ultimului durere fizică.

Tot el, la 13 iulie 2014, aproximativ la ora 02:15, fiind reținut de către colaboratorii poliției pentru săvârșirea acțiunilor de huliganism, ce s-au petrecut la gara auto din or. Ceadâr-Lunga, a fost urcat în automobilul de patrulare model „Škoda Rapid”, n/î MAI 9775 pentru a fi adus la Inspectoratul de Poliție Ceadâr-Lunga, unde cu scopul de a înceta acțiunile legale ale colaboratorului IP Ceadâr-Lunga, Ivan Ivanov, care exercita funcții pentru asigurarea ordinii publice, încercând de a coborî samavolnic din automobil, a încercat să-i aplice lui Ivan Ivanov lovituri pe față și l-a mușcat de piept în partea stângă, cauzându-i astfel ultimului, prin acțiunile sale, leziuni corporale ușoare.

3. Inculpatul Serghei Ghenov, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivare a invocat că, în ședința de judecată învinuirea înaintată în baza art. art. 287 alin. (2) lit. b), 349 alin. (1¹) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, iar sentința de condamnare este bazată pe probele care au fost administrate cu încălcarea normelor procesuale penale.

Prima instanță greșit a apreciat critic probele administrate în ședința de judecată, fiindcă acestea confirmă nevinovăția inculpatului.

A indicat inculpatul, cu referire la episodul de huliganism, că față de Valerii Magleli nu a aplicat violența, doar că ei au imitat unele elemente dintr-un film de acțiune, fapt confirmat și de Valerii Magleli, care însă de către colaboratorii organului de urmărire penală a fost impus să declare că a fost maltratată de Serghei Ghenov.

Martorul Maria Tucan a declarat, că în noaptea spre 13 iulie 2014, se afla la serviciu în cafeneaua „Dorojnoe”, or. Ceadâr-Lunga și nu a văzut ca apelantul să-l fi maltratată pe Valerii Magleli. Pe parcursul verii anului 2014, martorul de multe ori a fost citat la poliție pentru a da depoziții precum că a văzut cum inculpatul îl maltrata pe Valerii Magleli, fiindu-i reprodusă înregistrarea video fixată de camerele de luat vederi, însă acesta a afirmat, că nu a văzut când a avut loc bătaia și nici când colaboratorii poliției l-au reținut pe inculpat.

A menționat apelantul că, martorul Leonid Balov în ședința de judecată a declarat, că nu a văzut în vara anului 2014 careva bătaie și nu a dat depoziții precum că a fost martor ocular al maltratării lui Valerii Magleli.

Audiat în ședința de judecată ca martor al învinuirii, Vitalii Sîrtnaci nu a dat careva depoziții ce confirmă învinuirea înaintată inculpatului în săvârșirea acțiunilor de huliganism.

De asemenea, apelantul a menționat că, expertiza medico-legală privind prezența la Valerii Magleli a leziunilor corporale pe cauză nu a fost efectuată, deoarece ultimul s-a refuzat de la examenul medico-legal.

Concomitent, în învinuire acuzatorul se referă la faptul, că lui Valerii Magleli în urma loviturilor aplicate ia fost cauzată durere fizică, însă, prima instanță în sentință nu s-a expus în această privință, or această afirmație este o presupunere, deoarece doar Valerii Magleli și specialiștii în domeniul medicinei legale pot să se expună asupra acestui fapt.

Mai mult, anexate la cauza penală, ca corpuri delictive, înregistrările video efectuate de camerele de supraveghere exterioară a cafenelei „Dorojnoe”, or. Ceadâr-Lunga, reprezintă fragmente aparte care nu alcătuiesc un proces unic

neîntrerupt și nu combat depozițiile inculpatului despre cele petrecute, purtând un caracter subiectiv, totuși prima instanță le-a admis ca probe de sine stătătoare și indiscutabile.

Cu referire la învinuirea înaintată în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, inculpatul a indicat că, concluzia precum că a săvârșit acțiuni de huliganism în privința lui Valerii Magleli, a fost formată în urma faptului că dânsul a început a se plânga asupra leziunilor corporale care i-au fost cauzate de către colaboratorii de poliție și după vizionarea înregistrărilor video.

Subsidiar apelantul a menționat că, prima instanță contrar cerințelor legii nu a interpretat toate dubiile în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 31 mai 2016, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției instanța de apel a reținut că, judecând cauza penală, prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și obiectiv a dat probelor administrate apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Serghei Ghenov în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 287 alin. (2) lit. b), 349 alin. (1¹) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, chiar dacă inculpatul nu a recunoscut vina în săvârșirea faptelor incriminate, vinovăția acestuia se confirmă prin: declarațiile părții vătămate Ivan Ivanov (f.d.228-230, vol.I, 25, vol.III); martorilor Dmitrii Dulev (f.d.232-234, vol.I); Vladimir Dunarean (f.d.5-7, vol.III); Valerii Neagu (f.d.26-28, vol.III); Vasilii Dimitrov (f.d.85-86, vol.III); plângerea depusă de Ivan Ivanov la 16 iulie 2014 (f.d.4, vol.II); raportul de constatare medico-legală nr. 134 din 14 iulie 2014 (f.d.17-19, vol.II); procesul-verbal de ridicare din 16 august 2014 (f.d.21, vol.II); procesul-verbal de examinare a obiectului din 16 august 2014, cu tabel fotografic (f.d.22-24, vol.II); raportul de expertiză medico-legală nr. 181 D din 21 octombrie 2014 (f.d.66-67, vol.II).

Instanța de apel a constatat că, Serghei Ghenov împreună cu o altă persoană, aflându-se în fața barului „Dorojnoe”, or. Ceadâr-Lunga au început a aplica lovituri unul altuia, în rezultatul cărora au căzut la pământ, totodată continuând să-și aplice lovituri reciproc, iar peste careva timp, de ei s-au apropiat colaboratorii poliției Ivan Ivanov, Dmitrii Dulev, Vladimir Dunarean și Valerii Neagu, care erau în grupul operativ de patrulare prin or. Ceadâr-Lunga și care îndreptându-se spre ei, au strigat „Stați, poliția!”, fapt ce se confirmă prin depozițiile acestora, precum și prin înregistrările video reproduse de camerele de supraveghere exterioară a barului „Dorojnoe”, or. Ceadâr-Lunga.

După ce Serghei Ghenov nu a reacționat la cerințele legale ale colaboratorilor poliției, ultimii ca persoane aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu privind păstrarea ordinii publice, au fost nevoiți să întreprindă măsuri pentru a împiedica acțiunile ilegale ulterioare ale inculpatului și au aplicat forța fizică, inclusiv cu aplicarea unor mișcări speciale cu scopul prevenirii faptei ilicite și aducerii inculpatului la IP Ceadâr-Lunga pentru audiere.

Totodată, inculpatul urma să respecte cerințele legale ale colaboratorilor poliției aflați în timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu pentru prevenirea infracțiunilor sau altor fapte ilicite, însă aflându-se în automobilul de patrulare,

Serghei Ghenov a încercat să-l lovească în față și l-a mușcat de piept în partea stângă pe colaboratorul de poliție Ivan Ivanov.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele invocate de inculpat în apel, apreciindu-le ca fiind un mijloc de apărare.

Instanța de apel a indicat că, în cazul aplicării violenței în privința persoanei care își îndeplinește datoria obștească, importanță are ca fapta să fie săvârșită în legătură cu participarea victimei la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale. De cele mai multe ori, motivul infracțiunii constă în răzbunarea în legătură cu îndeplinirea de către persoana cu funcție de răspundere sau persoana care își îndeplinește datoria obștească, a obligațiilor de serviciu sau obștești.

În speță, instanța de apel a stabilit că, colaboratorii de poliție se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu și au acționat cu scop de a asigura ordinea publică, aplicând forță fizică și mijloacele speciale, în conformitate cu prevederile art. art. 4, 5, 7 a Legii nr. 218 din 19 octombrie 2012 „Privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc”, la reținerea inculpatului.

Faptul că în cele din urmă Serghei Ghenov a fost scos de sub urmărire penală, din motivul lipsei în fapta lui a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal (f.d.152-153, vol.I), nu constituie temei pentru legalizarea acțiunilor ilicite ale inculpatului, deoarece din textul ordonanței privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală rezultă, că a avut loc o încăierare între frații Ghenov, însă „conform materialelor administrate ale cauzei s-a constatat, că în urma maltratării dintre frații Serghei Ghenov și Grigori Ghenov nu a fost încălcată ordinea publică”, adică văzând bătaia dintre două persoane, neștiind din timp, că aceste persoane sunt frați, colaboratorii poliției just au apreciat aceasta ca pe o faptă antisocială.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a indicat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 61, 75, 84, 85 Cod penal, stabilind inculpatului o pedeapsă proporțională faptelor săvârșite.

5. Inculpatul, a contestat cu recursuri (2 recursuri) hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivare a invocat că, la momentul reținerii a fost lovit de către colaboratorii de poliție Ivan Ivanov, Vladimir Dunarean și Valerii Neagu.

Atât organul de urmărire penală, cât și instanțele de fond au apreciat critic declarațiile inculpatului, admitând ca probe declarațiile colaboratorilor de poliție care diferă și care totodată au calitatea procesuală de părți vătămate.

Sușine recurentul că, judecătorii din cadrul Judecătoriei Ceadâr-Lunga urmau a declara abținere de la judecarea cauzei, deoarece soția părții vătămate activează în cadrul acestei instanțe.

Indică recurentul că, colaboratorii de poliție au acționat asupra martorilor, iar unul din martori a depus cerere în care a indicat că asupra sa a fost aplicată presiune în cadrul Procuraturii Ceadâr-Lunga.

În instanța de apel s-a prezentat un martor pentru a da declarații referitor la cele petrecute în seara când a avut loc incidentul, însă instanța nu a permis martorului a depune declarații.

6. Asupra recursurilor a prezentat referință procurorul care s-a expus pentru

respingerea acestora ca inadmisibile, invocând că circumstanțele cauzei denotă faptul că, urmărirea penală și judecarea cauzei în fond s-a desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și respectiv nu se constată încălcări care ar atrage nulitatea actelor procedurale efectuate.

Starea de fapt și de drept constată de instanța de judecată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul hotărârii, care cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1), (2) Cod de procedură penală.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza soluției contestate, obținute legal, au fost apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, iar motivele invocate în recursuri, au constituit deja obiectul examinării în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate, care confirmă legalitatea hotărârii adoptate.

Subsidiar a indicat că, în cauză nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea contestată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din textul recursului, se constată că recurentul critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 2), 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33 sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că, nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Cu referire la pct. 2) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul invocă în recursul său că, soția părții vătămate activează în cadrul Judecătoriei Ceadâr-Lunga motiv pentru care judecătorii care activează în această instanță urmau a declara abținere de la judecarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal reține că, la examinarea cauzei în prima instanță, inculpatului i-a fost anunțat completul de judecată și explicat dreptul de a înainta cerere de recuzare, însă acesta a menționat că recuze față de completul de judecată nu are (f.d.89-90, vol.II).

Astfel, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiat argumentul inculpatului în acest sens.

Cu referire la pct. 6 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra la pct. 4 al prezentei decizii.

Colegiul penal a stabilit că, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs menționează că, din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că ultima corect a menținut sentința primei instanțe care a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpatul Serghei Ghenov, acestea fiind reproduse în partea descriptivă a sentinței, ulterior, fiind motivată concluzia de vinovăție a acestuia.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului referitor la faptul că, la momentul reținerii a fost lovit de către colaboratorii de poliție Ivan Ivanov, Vladimir Dunarean și Valerii Neagu și că colaboratorii de poliție au acționat asupra martorilor, iar unul din martori a depus cerere în care a indicat că asupra sa a fost aplicată presiune în cadrul Procuraturii Ceadâr-Lunga, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate probe care ar confirma cele invocate de recurent.

La fel, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiat și argumentul inculpatului privind faptul că instanțele de fond au admis în calitate de probe declarațiile colaboratorilor de poliție care au calitatea procesuală de părți vătămate, deoarece în calitate de parte vătămată a fost recunoscut doar colaboratorul de poliție Ivan Ivanov (f.d.26, vol.II), care a fost audiat atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată în calitate de parte vătămată (f.d.27-28, vol.II; 228, vol.I), ceilalți colaboratori de poliție au fost audiați în calitate de martori.

Colegiul penal a respins ca neîntemeiat argumentul recurentului cu privire la faptul că, în instanța de apel s-a prezentat un martor pentru a da declarații referitor la cele petrecute în seara când a avut loc incidentul, însă instanța nu a permis martorului a depune declarații, fiindcă, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel, martorul Valerii Magleli s-a prezentat la ședința de judecată fixată pentru 03 mai 2016, însă din motivul neprezentării procurorului și a inculpatului, ședința a fost amânată pentru 11 mai 2016 (f.d. 218, vol.III).

La 11 mai 2016, martorul Valerii Magleli s-a prezentat la ședința de judecată, însă pe parcursul examinării cauzei, atât avocatul inculpatului, cât și inculpatul nu au solicitat audierea acestui martor, iar la întrebarea instanței dacă au cereri sau demersuri, nu au indicat la audierea acestuia, atât până la începerea cercetării judecătorești cât și după finalizarea acesteia (f.d.236-242, vol.III).

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul **Ghenov Serghei**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 31 mai 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 februarie 2017.

Președinte

Judecătorii

Petru Ursache

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev